Test Driven Development

Testowanie oprogramowania

Czym jest testowanie oprogramowania?

To jeden z procesów zapewnienia jakości oprogramowania. Ma na celu kontrolę zgodności oprogramowania ze specyfikacją (tzw. weryfikacja) i oczekiwaniami użytkownika (tzw. walidacja).

Kiedy tworzyć testy?

Testy najlepiej tworzyć **od razu** po napisaniu małej spójnej jednostki oprogramowania lub jeszcze **przed**

(podstawowe założenie Test Driven Development, o czym później).

Dzięki temu

nie ma potrzeby testowania programu ręcznie na wczesnym etapie jego tworzenia – dzieje się to automatycznie,

w kolejnych etapach nie narasta też koszt błędów/dług techniczny, testy stanowią swego rodzaju dokumentację.

Złą praktyką jest tworzenie testów na późnym etapie rozwoju oprogramowania, gdy coraz trudniej może być określić szczegóły działania np. metod.

Autor: Katarzyna Musioł
Prawa do korzystania z materiałów posiada Software
Development Academy

Jednostkowe

Integracyjne

Funkcjonalne

Systemowe

Akceptacyjne

W fazie utrzymywania systemu

Rodzaje testów

Weryfikują działanie pojedynczych elementów programu, np. poszczególnych metod.

Testują błędy w interfejsach i komunikacji między modułami.

Tzw. testy czarnej skrzynki. Osoba nie znająca budowy programu testuje go jako jego użytkownik.

Tzw. testy białej skrzynki. Do programu wprowadzane są takie dane testowe, aby przejść każdą możliwą ścieżkę testową (np. sprawdzić każdy warunek).

Służą uzyskaniu formalnego potwierdzenia wykonania oprogramowania odpowiedniej jakości (testy alfa i beta).

Testy na istniejącym systemie, wyzwalane modyfikacjami, rozszerzaniem systemu i jego starzeniem się. Koszt i złożoność llo

Ilość

Porównanie testów jednostkowych i integracyjnych

Cecha	Testy jednostkowe	Testy integracyjne
Zależności	Testowanie pojedynczych elementów w izolacji (metod, klas itd.).	Testowanie zależności modułów (wewnętrzych, zewnętrznych), interfejsów.
Punkty awarii	Jeden potencjalny punkt awarii.	Wiele potencjalnych punktów awarii.
Szybkość	Bardzo szybkie działanie, czas liczony w milisekundach.	Często powolne działanie (operacje dostępu do bazy danych, I/O, operacje na sesji).

Porównanie testów jednostkowych i integracyjnych

Czym jest test jednostkowy?

To fragment kodu sprawdzający działanie niewielkiego obszaru (jednostki) funkcjonalności testowanego kodu.

Cechy dobrych testów

Dla testów jednostkowych został sformułowany zbiór 5 zasad (FIRST). Testy powinny być:

Fast – szybkie (czas uruchomienia < 1s)

Independent – niezależne (można je wywołać w dowolnej kolejności)

Repeatable – powtarzalne (ten sam rezultat za każdym razem)

Self-checking – ich rezultat ma być określany automatycznie

Timely – pisane w tym samym czasie, co kod produkcyjny

Cechy dobrych testów

Jeden test testuje jedną jednostkę (np. metodę, może zawierać kilka metod sprawdzających, ale muszą być one Spójne.

Popularne jest podejście Given-When-Then, gdzie najpierw przygotowujemy dane, następnie wykonujemy akcję, którą chcemy testować, a wynik sprawdzamy przy pomocy asercji.

Kod testu powinien być tak samo przejrzysty jak kod aplikacji – nie może być pod tym względem gorszy, dzięki czemu będzie można posługiwać się nim jak dokumentacją.

Test powinien testować każdy możliwy przypadek wywołania metody

(z różnymi danymi testowymi, tak, żeby przetestować cały kod metody).

Czym jest jUnit?

To framework przeznaczony do tworzenia testów jednostkowych w języku Java, zintegrowany z tak popularnymi środowiskami jak Intellij, Eclipse czy NetBeans. Korzysta z mechanizmu adnotacji.

Przykładowy test jednostkowy

Klasa testowa w pakiecie testowym.

Nazewnictwo: **KlasaTest**.

Tworzona z klasy testowanej skrótem CRTL+SHIFT+T w Intellij.

Metoda z adnotacją @Before wykona się przed każdym testem i przygotuje obiekty.

Testy spełnią warunek FIRST – Independent (niezależności).

Metoda testowa oznaczona adnotacją @Test, pojedynczy test.

Nazewnictwo: testMetoda.

Asercja sprawdzająca czy wartość otrzymana jest zgodna z oczekiwaną.

```
public class CalculatorTest
    private Calculator calculator;
    @Before
    public void setup() {
        calculator = new Calculator();
    @Test
    public void testAdd() {
        double result = calculator.add( a: 2, b: 3);
        assertThat(result).isEqualTo(5);
```


Adnotacje w jUnit

@Before

@After

Metoda, nad którą się znajdują wywoływana jest przed lub po każdym teście.

@Test

Metoda, nad którą się znajduje jest metodą testową.

@BeforeClass

@AfterClass

Metoda, nad którą się znajdują wywoływana raz przed lub po wszystkich testach.

@Ignore

Metoda testowa, nad którą się znajduje jest wyłączana.

Przykładowe asercje jUnit

Asercja	Opis	
<pre>assertEquals(expected, actual) assertNotEquals(expected, actual)</pre>	Sprawdzenie czy wartości – oczekiwana i otrzymana są równe czy różne.	
<pre>assertFalse(value) assertTrue(value)</pre>	Sprawdzenie czy zmienna lub metoda zwracają wartość false lub true.	
<pre>assertNull(object) assertNotNull(object)</pre>	Sprawdzenie czy obiekt został zainicjalizowany (nie jest nullem) lub nie (jest nullem).	
<pre>assertArrayEquals([]expected, []actual)</pre>	Sprawdzenie czy tablice posiadają taką samą zawartość.	
<pre>assertSame(object, object) assertNotSame(object, object)</pre>	Sprawdzenie czy zmienne odwołują lub nie odwołują się do tego samego obiektu.	
<pre>fail(message)</pre>	Test nie przechodzi i wyrzuca daną wiadomość.	

Adnotacje

```
@Test, @Ignore
@Before, @After, @BeforeClass, @AfterClass

Asercje

assertEquals(expected, actual)
assertNotEquals(expected, actual)

assertFalse(value)
assertTrue(value)

assertNull(object)
assertNotNull(object)
assertArrayEquals([]expected, []actual)

assertSame(object, object)
assertNotSame(object, object)
fail(message)
```

Zadania

Autor: Katarzyna Musioł Prawa do korzystania z materiałów posiada Software Development Academy Pobierz projekt JUnitEx i zaimportuj go w swoim IDE.

1/

- 1. W pakiecie *com.sda.calc* znajduje się klasa *Calculator* zawierająca podstawowe operacje matematyczne.
- 2. Stwórz klasę testową i uzupełnij brakujące testy.
- 3. W każdym z testów zaimplementuj 2-3 asercje.

2/

- Stwórz klasę testową i napisz testy sprawdzające możliwe scenariusze zmiany wysokości.
- 3. Pamiętaj, żeby odpowiednio przygotować dane.

^{*}Przetestuj asercje na kolekcjach.

Czym jest AssertJ?

To biblioteka matcherów i asercji. Posługuje się składnią zbliżoną do języka naturalnego.

Składnia

```
assertThat(frodo)
    .isNotEqualTo(sauron)
    .isIn(fellowshipOfTheRing);

assertThat(frodo.getName())
    .startsWith("Fro")
    .endsWith("do")
    .isEqualToIgnoringCase("frodo");

assertThat(fellowshipOfTheRing)
    .hasSize(9)
    .contains(frodo, sam)
    .doesNotContain(sauron);
```

```
Składnia wygląda zawsze w następujący sposób:
```

```
assertThat(value)
```

.matcher()

.matcher()

•••

Możliwe jest łańcuchowanie (chaining) metod.

Składnia zbliżona jest do języka naturalnego, co poprawia czytelność kodu.

```
assertThat(person.getAge())
   .as("%s's age should be equal to 100", person.getName())
   .isEqualTo(100);
```

[Alex's age should be equal to 100] expected:<100> but was:<34>

Wypisywanie komunikatów przy asercjach przy użyciu

.as(message, value)

Przykładowe matchery obiektów

```
public class Dog {
    private String name;
    private Float weight;

    // standard getters and setters
}

Dog fido = new Dog("Fido", 5.25);

Dog fidosClone = new Dog("Fido", 5.25);
```

assertThat(fido).isEqualTo(fidosClone);

assertThat(fido).isEqualToComparingFieldByFieldRecursively(fidosClone);

W podanym przykładzie pierwsza asercja nie powiedzie się, gdyż .isEqualTo() porównuje referencje do obiektów.

W drugim przypadku problem został rozwiązany poprzez porównanie kolejnych pól obiektów.

Przykładowe matchery

Klasa	Asercje	Matchery
AbstractObjectAssert	assertThat(object)	<pre>.isEqualTo(object) .isEqualToComparingFieldByFieldRecursively(object)</pre>
AbstractIterableAssert	assertThat(list)	<pre>.isNotEmpty() .contains(value) .startsWith(value) .doesNotContainNull() .containsSequence(value1, value2)</pre>
AbstractBooleanAssert	assertThat(boolean)	<pre>.isTrue() .isFalse()</pre>
AbstractCharacterAssert	assertThat(char)	<pre>.isNotEqualTo(char) .inUnicode() .isGreaterThanOrEqualTO(char) .isLowerCase()</pre>
AbstractClassAssert	assertThat(class)	<pre>.isInterface() .isAssignableFrom(class)</pre>

Przykładowe matchery

Klasa	Asercje	Matchery
AbstractFileAssert	assertThat(file)	<pre>.exists() .isFile() .canRead() .canWrite()</pre>
AbstractDoubleAssert	assertThat(number)	.isEqualTo(value, withPrecision(1d)
AbstractInputStreamAssert	assertThat(inputStream)	.hasSameContentAs(expected)
AbstractThrowableAssert	assertThat(throwable)	<pre>.hasNoCause() .hasMessageEndingWith(value)</pre>
AbstractMapAssert	assertThat(map)	<pre>.isNotEmpty() .containsKey(key) .doesNotContainKeys(key) .contains(entry(key, value)) .size().isGreaterThan(value)</pre>
	assertThat(string)	<pre>.startsWith(string) .endsWith(string) .isEqualToIgnoringCase(string)</pre>

Tworzenie własnych asercji

Rozszerzenie klasy asercji, w tym przypadku AbstractAssert.

Konstruktor wywołujący konstuktor nadklasy.

Metoda statyczna asercji, jak zawsze AssertThat konstruuje obiekt, na którym będziemy operować.

Matcher, w tym przypadku .hasName().

Zwraca obiekt, na którym operujemy przy pomocy return this,

dzięki czemu mamy możliwość łańcuchowania matcherów.

```
public class TolkienCharacterAssert extends AbstractAssert<TolkienCharacterAssert, TolkienCharacter> {
  public TolkienCharacterAssert(TolkienCharacter actual) {
   super(actual, TolkienCharacterAssert.class);
 public static TolkienCharacterAssert assertThat(TolkienCharacter actual) {
   return new TolkienCharacterAssert(actual);
  public TolkienCharacterAssert hasName(String name) {
   isNotNull();
    if (!Objects.equals(actual.getName(), name)) {
     failWithMessage("Expected character's name to be <%s> but was <%s>", name, actual.getName());
```


Zadania

import static
org.assertj.core.api.Assertions.assertThat

Autor: Katarzyna Musioł Prawa do korzystania z materiałów posiada Software Development Academy Pobierz projekt JUnitEx i zaimportuj go w swoim IDE.

1/

- 1. W pakiecie com.sda.calc znajduje się klasa Calculator.
- 2. Korzystając z napisanych wcześniej testów, zmodyfikuj je tak, aby korzystać z matcherów AssertJ (.isEqualTo(), .isNotEqualTo()).
- 3. Wykorzystaj metodę .as(), żeby wyświetlić komunikat o błędzie w przypadku niepowodzenia.

2/

- 1. W pakiecie *com.sda.db* znajdują się klasy *Database* i *User*. Symulują one prostą bazę danych.
- 2. Dodaj użytkowników do *Database* i sprawdź czy ich liczba się zgadza.
- 3. Dodaj nowego użytkownika, a następnie wyszukaj go i sprawdź czy dane zapisały się poprawnie oraz jak zmienił się rozmiar listy.
- 4.* Przeprowadź taki test dla usuwania.

Czym są testy parametryzowane?

To testy służące do testowania tego samego kodu przy użyciu różnych parametrów (danych wejściowych).

Zalety testów parametryzowanych

Pozwalają zmniejszyć ilość pisanego kodu (liczbę asercji), dzięki czemu zwiększają jego czytelność.

Kod testowy nie jest zbędnie powielany.

W przypadku niepowodzenia testu wiemy dokładnie, dla których danych występuje błąd.

Narzędzia do testów parametryzowanych

Parametrized

- Wbudowane narzędzie JUnit.
- Nie potrzeba dodatkowych bibliotek.

JUnitParams

- o Projekt polskiej firmy Pragmatics.
- Łatwa integracja z JUnit.
- o Mniej kodu w porównaniu do Parameterized.
- Można mieszać testy parametryzowane z nieparametryzowanymi.
- O Parametry można pobrać z pliku CSV lub klasy dostawcy parametrów.

Dokumentacja

http://junit.org/junit4/javadoc/4.12/org/junit/runners/Parameterized.html

Dokumentacja

https://github.com/Pragmatists/JUnitParams

Autor: Katarzyna Musioł Prawa do korzystania z materiałów posiada Software Development Academy

Parameterized

Zdefiniowanie testu parametryzowanego poprzez @RunWith(Parameterized.class).

Wartości parametrów przechowywane przez zmienne.

Konstruktor przypisujący kolejne wartości testowe.

Metoda statyczna z kolejnymi wartościami parametrów oznaczona przez @Parameters.

Test z wartościami przekazanymi z getParameters().

```
public void setup() {
public void testAdd() {
```


JUnitParams

Zdefiniowanie testu parametryzowanego poprzez @RunWith(JUnitParamsRunner.class).

Metoda statyczna z kolejnymi wartościami parametrów oznaczona przez @Parameters.

Test z wartościami przekazanymi listy parametrów.

```
@RunWith(JUnitParamsRunner.class)
public class CalculatorTestParams {

    private Calculator calculator;

    @Before
    public void setup() {
        calculator = new Calculator();
    }

    @Test
    @Parameters({"1d,2d", "8.5,3.5"})
    public void testAdd(double valueA, double valueB) {
        assertThat(calculator.add(valueA, valueB)).isEqualTo(valueA+valueB);
    }
}
```


Zadania

Składnia

@RunWith(Parameterized.class)

- + konstruktor
- + @Parameters
 getParameters()

@RunWith(JUnitParamsRunner.class)

- + @Test
- + @Parameters({})

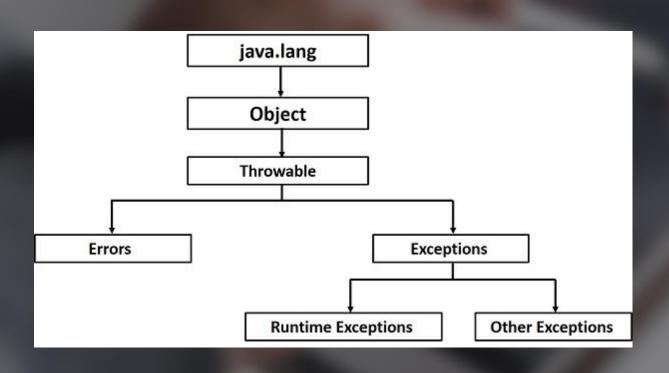
Autor: Katarzyna Musioł Prawa do korzystania z materiałów posiada Software Development Academy Pobierz projekt JUnitEx i zaimportuj go w swoim IDE.

1/

- 1. W pakiecie *com.sda.calc* znajduje się klasa *Calculator*.
- Zmodyfikuj wcześniej napisane testy tak, aby korzystały z
 JUnitParams. Dla porównania możesz skorzystać z Parameterized.
- 3. Korzystając z https://github.com/Pragmatists/junitparams/wiki/Quickstart wypróbuj jeden ze sposobów na przekazywanie parametrów z zewnątrz, np. z klasy, metody.

Wyjątki w Java

Runtime Exceptions (Unchecked):

NullPointerException
NumberFormatException
ClassCastException
IndexOutOfBoundException
ArithmeticException

Other Exceptions (Checked):

SQLException
IOException
MalformedURLException

Po co testować wyjątki?

Gdy chcemy mieć pewność, że

system poprawnie reaguje na wprowadzenie błędnych wartości (np. dzielenie przez zero),

w przypadku wystąpienia określonych problemów **system wyrzuci odpowiedni zdefiniowany przez nas wyjątek**,

informacja zawarta w rzuconym wyjątku jest poprawna.

Sposoby testowania wyjątków

Parametr expected

```
@Test(expected = NullPointerException.class)
public void testAddUserException() {
    database.addUser(null);
}
```

try - catch

```
@Test
public void testAddUserException() {
    try {
        database.addUser(null);
    }catch (Exception e) {
        assertThat(e).isInstanceOf(NullPointerException.class);
    }
}
```

Adnotacja @Rule

```
public class DatabaseTest {
    private Database database;
    @Rule
    public ExpectedException thrown = ExpectedException.none();
    @Before
    public void setup() {...}
    @Test
   public void testAddUserException() {
        thrown.expect(NullPointerException.class);
        database.addUser(null);
```

Gdy testowana metoda zwraca wynik, warto też przetestować przy użyciu asercji czy w przypadku wystąpienia wyjątku zwróci null.

Zadania

Sposoby:

- 1. @Test(expected = ...)
- 2. try catch
- 3. @Rule ExpectedException ...

Pobierz projekt JUnitEx i zaimportuj go w swoim IDE.

1/

- W pakiecie com.sda.db znajdują się klasy Database i User. Symulują one prostą bazę danych.
- 2. Spróbuj dodać do bazy wartość null zamiast użytkownika, zobacz, co się stanie i napisz test wyłapujący odpowiedni wyjątek.
- 3. Powtórz czynności z punktu 2, tym razem dodając użytkownika z istniejącym już w bazie loginem.

2/

- 1. W pakiecie *com.sda.calc* znajduje się klasa *Calculator*.
- 2. Sprawdź, które z metod rzucają wyjątki i przetestuj je. Pamiętaj o upewnieniu się, że w przypadku podania niewłaściwych danych wejściowych, metoda zwraca null.

Autor: Katarzyna Musioł Prawa do korzystania z materiałów posiada Software Development Academy

Czym jest TDD?

Inaczej Test Driven Development – technika tworzenia oprogramowania, w skrócie polegająca na uprzednim pisaniu testów, a później kodu programu.

W TDD obowiązuje cykl zwany w skrócie cyklem RGR, czyli Red-Green-Refactor (inaczej TDD Mantra),

w jego skład wchodzą następujące kroki:

- 1. Tworzenie testów.
- 2. Implementowanie funkcjonalności.
 - 3. Refaktoryzacja kodu.

Głównym celem TDD, wbrew nazwie nie jest pisanie testów ani też próba wyeliminowania pracy testera.

TDD zwiększa efektywność pisania i zwięzłość kodu, a przy okazji również pokrycie kodu testami.

Red

Red

W pierwszym etapie, tzw. Red

- L. Piszemy test, który ma opisywać pożądanie zachowanie nowej metody.
- 2. Uruchamiamy test.
- 3. Test kończy się niepowodzeniem, gdyż nie ma jeszcze kodu żądanej funkcjonalności.

Green

Red

Green

W drugim etapie, tzw. Green

- L. Impementujemy funkcjonalność, do której wcześniej utworzyliśmy test.
- 2. Piszemy kod w taki sposób, żeby test się powiódł.
- 3. Nie implementujemy od razu wszystkich możliwych scenariuszy działania metody (skrajnych przypadków itd.).

Refactor

Red Refactor Green W ostatnim etapie, tzw. Refactor

- 1. Refaktoryzujemy kod, czyli poprawiamy jego jakość np. poprzez usunięcie duplikacji i nieużywanych zmiennych, skracamy.
- 2. Ponownie uruchamiamy test.
- 3. **Jeśli test kończy się powodzeniem**, wracamy do pierwszego kroku i piszemy kolejny test.

Zadania

Kroki:

- Red (pisanie testów)
- 2. Green (pisanie kodu programu i sprawdzenie)
- 3. Refactor (refaktoryzacja)

Pobierz projekt *JUnitEx* i zaimportuj go w swoim IDE.

- 1. W pakiecie *com.sda.db* znajdują się klasy *Database* i *User*. Symulują one prostą bazę danych.
- 2. Stosując technikę TDD dopisz następujące funkcje:
 - a. Wyszukiwanie użytkowników po urywku nazwy.
 - b. Modyfikacja użytkownika wybranego przy pomocy jego loginu.
 - c. Dodaj odpowiedni wyjątek dla przypadku nie odnalezienia użytkownika w metodzie przeznaczonej do modyfikacji. Zastosuj wyjątek w pozostałych metodach i uaktualnij testy.
- 3. Stosując technikę TDD stwórz klasę *Authentication,* która:
 - a. Pozwoli użytkownikowi zalogować się przy użyciu loginu i hasła (utwórz odpowiedni wyjątek dla niepoprawnego hasła),
 - b. Będzie pamiętać, jaki użytkownik jest obecnie zalogowany (jego login),
 - c. Umożliwi wylogowanie się.

2/

- 1. W pakiecie *com.sda.calc* znajduje się klasa *Calculator*.
- 2. Stosując technikę TDD dopisz następujące funkcje:
 - a. Obliczanie dowolnej potęgi liczby.
 - b. Sprawdzanie czy liczba jest podzielna przez drugą liczbę.
 - c. Sumowanie tablicy liczb.

Autor: Katarzyna Musioł Prawa do korzystania z materiałów posiada Software Development Academy

Autor: Katarzyna Musioł Prawa do korzystania z materiałów posiada Software Development Academy

Mockowanie – po co?

Wraz z rozwojem programu wykorzystuje się zewnętrzne biblioteki, bazy danych itp...

Metody mogą zwracać wynik niedeterministyczny (godzinę, temperaturę itd.).

Obiekt może posiadać stany trudne do zreplikowania lub potrzebuje do działania wielu innych obiektów.

Podczas normalnego działania, program może korzystać z ogromnych zasobów danych (np. bazy danych).

Implementacja danej klasy jest niekompletna, aktualnie modyfikowana lub jeszcze nie istnieje.

Inaczej **Atrapa obiektu (ang. mock object)** – symulowany obiekt, który w kontrolowany sposób naśladuje zachowanie rzeczywistego obiektu. Programista tworzy atrapy obiektów w celu przetestowania zachowania jakiegoś innego obiektu, podobnie jak projektanci samochodów wykorzystują manekiny do symulacji zachowania ludzkiego ciała podczas zderzenia pojazdów."

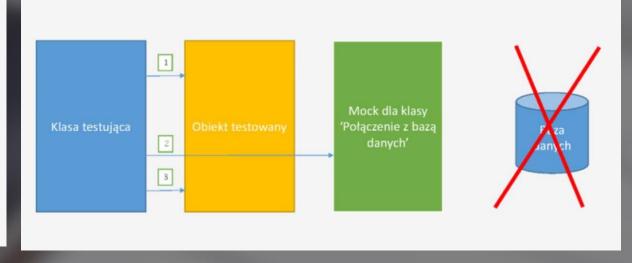

Konfiguracja środowiska testowego bez i z użyciem mocka

Bez użycia mocka, konieczny dostęp do bazy danych.

Klasa testująca

Z użyciem mocka, brak konieczności dostępu do bazy danych.

Zalety

- Atrapy posiadają identyczny interfejs jak obiekty, które naśladują.
- Można w prosty sposób zasymulować wiele scenariuszy zachowań.
- O Atrapa może być wielokrotnie uruchamiana, dzięki czemu można sprawdzić czy metody zawsze zwracają ten sam wynik (bez konieczności operowania np. na bazie danych).
- Testowana klasa może być uruchamiana w wielu konfiguracjach.

Wady

- W przypadku złożonych obiektów konfiguracja mocka może być pracochłonna.
- O **Nie można** mockować klas finalnych i finalnych lub statycznych metod.
- Nie można mockować metod equals() i hashCode().
- O Nie można mockować konstruktorów.

https://site.mockito.org/

https://www.baeldung.com/mockito-annotations

Autor: Katarzyna Musioł Prawa do korzystania z materiałów posiada Software Development Academy

Verify

Zdefiniowanie mocka poprzez mock(), zamiennie można używać adnotacji @Mock.

Metoda sprawdzająca wywołanie żądanej funkcji, verify().

Metoda sprawdzająca czy funkcja add() z argumentem "once" została wywołana 1 raz.

Inne warianty verify().

```
import static org.mockito.Mockito.*;
// mock creation
List mockedList = mock(List.class);
// using mock object - it does not throw any "unexpected interaction" exception
mockedList.add("one");
mockedList.clear();
verify(mockedList).add("one");
verify(mockedList).clear();
verify(mockedList).add("once");
verify(mockedList, times(1)).add("once");
verify(mockedList, never()).add("never happened");
//verification using atLeast()/atMost()
verify(mockedList, atLeastOnce()).add("three times"
verify(mockedList, atLeast(2)).add("three times");
verify(mockedList, atMost(5)).add("three times");
```


Stubbing

Zdefiniowanie zachowania mocka poprzez when().thenReturn().

Działanie zdefiniowanego zachowania.

Zwrócenie sztywnej wartości zadziała tylko w pierwszym przypadku, gdyż zdefiniowano zwracaną wartość tylko dla przypadku .get(0).

Rozwiązanie problemu przy pomocy anyInt().

Teraz wartość zostanie zwrócona dla każdego inta podanego w .get().

```
// stubbing appears before the actual execution
when(mockedList.get(0)).thenReturn("first");

// the following prints "first"
System.out.println(mockedList.get(0));

// the following prints "null" because get(999) was not stubbed
System.out.println(mockedList.get(999));

//stubbing using built-in anyInt() argument matcher
when(mockedList.get(anyInt())).thenReturn("element");
```


Adnotacje

Adnotacja dostarczająca Runner pozwalający korzystać z Mockito

@RunWith(mockitoJUnitRunner.class)

Alternatywny sposób poprzez wywołanie

MockitoAnnotations.initMocks(this);

Oznaczenie mocka przy pomocy @Mock.

```
@RunWith(MockitoJUnitRunner.class)
public class MockitoAnnotationTest {
    ...
}
```

```
@Before
public void init() {
    MockitoAnnotations.initMocks(this);
}
```

@Mock List<String> mockedList;

Adnotacje

Wstrzyknięcie mocków przez

@InjectMocks

Wstrzykuje wszystkie atrapy do oznaczonego obiektu.

Alternatywny sposób poprzez konstruktor.

```
public class MyDictionary {
     Map<String, String> wordMap;
```

```
@Mock
Map<String, String> wordMap;
@InjectMocks
MyDictionary dic = new MyDictionary();
```

```
public class Person {
    private Car car;
    public Person(Car car) {
        this.car = car;
    }
}
```

```
@RunWith(MockitoJUnitRunner.class)
public class SampleTest {
    @Mock
    Car car;
    Person person;
    @Before
    public void setUp() {
        person = new Person(car);
    }
}
```


Adnotacje*

Spy* pozwala korzystać z prawdziwych obiektów i definiować na sztywno działanie wybranych metod.

Oznaczany przy użyciu:

@Spy

W podanym przykładzie wywołanie metody .add() jest prawdziwym wywołaniem tej metody, a wywołanie metody .size() nie.

```
@Spy
List<String> spiedList = new ArrayList<String>();

@Test
public void whenUseSpyAnnotation_thenSpyIsInjected() {
    spiedList.add("one");
    spiedList.add("two");

    Mockito.verify(spiedList).add("one");
    Mockito.verify(spiedList).add("two");

    assertEquals(2, spiedList.size());

    Mockito.doReturn(100).when(spiedList).size();
    assertEquals(100, spiedList.size());
}
```


Zadania

```
Składnia:
@RunWith(MockitoJUnitRunner.class)
@Mock, @InjectMocks, @Spy
MockitoAnnotations.initMocks(this);
verify(object).objectMethod();
verify(object, times(int)).objectMethod();
                never()
                atLeastOnce()
                atLeast()
                atMost()
when().thenReturn()
anyInt()
           Autor: Katarzyna Musioł
Prawa do korzystania z materiałów posiada Software
            Development Academy
```

Pobierz projekt JUnitEx i zaimportuj go w swoim IDE.

1/

- 1. W pakiecie *com.sda.db* znajdują się klasy *Database* i *User*. Symulują one prostą bazę danych.
- 2. Utwórz nowy test i atrapę (mocka) klasy *Database*. Przeprowadź testy:
 - a. Zapisz użytkownika i sprawdź czy metoda wykonała się tylko jeden raz.
 - b. Stwórz obiekt klasy *User*, a następie zwróć go na sztywno przy pomocy when().thenReturn() i odpowiedniej metody z *Database*. Sprawdź czy obiekt jest tym samym, który wcześniej utworzyłeś.
 - c. Jak powyżej zmodyfikuj metodę zwracającą wszystkich użytkowników, aby w liście wynikowej pod dowolnym indeksem zwracała stworzonego przez ciebie użytkownika.
 - d. Dodaj kilku użytkowników i sprawdź, ile razy została wywołana metoda przy użyciu różnych metod (times(), atLeast()).
- 3. Stwórz mocka klasy *Database* w teście klasy *Authentication*. Przeprowadź podobne testy.
- 4.* Wypróbuj powyższe pomysły używając Spy'a (@Spy) i porównaj wyniki.